

Lục Tỉnh Tân Văn

六省新聞

Directeur Politique - L. MARTY

Adm. Gérant - NGUYỄN-V. CỬA

ADMINISTRATION

ET RÉDACTION :

Salpêtr., Rue Calmet, 157. (1er Etage)

GIÁ BÀN :

Năm-kỳ, Trung-kỳ và Cao-mán

Một năm 6 \$ 00

Sáu tháng 3 50

Ba tháng 2 00

Mua báo thì kể từ ngày mồng 1 và ngày 15 mỗi tháng mà phải trả tiền trước.

MỖI TUẦN LỄ RA BA KỶ :

NGÀY THỨ HAI NGÀY THỨ TƯ VÀ NGÀY THỨ SÁU

Mỗi số bán lẻ 0 504
TELEPHONE No 475 Address télégr. : LECTURE-SAIGON

GIÁ BÀN :

NĂM-KỶ, LÃO, ĐẠI-PRÁP VÀ THƯỚC ĐỊA.

Một năm 7 \$ 00

Sáu tháng 4 00

Ba tháng 2 25

On s'abonne sans frais dans tous les bureaux de poste.

POUR LES ANNONCES, s'adresser à SAIGON : Aux bureaux du Journal. à HANOI : Aux bureaux du Trung-Bac-Tân-Văn.

On traite à forfait pour les contrats de longue durée. Les prix sont payables d'avance.

CÔNG-BÌNH VÀ TẤN-BỘ - Saigon, 25 Juin, 1919

GÓC TỐI NÊN SOI

Le coin noir mérite d'être éclairé

Phủ Thống-đốc Nam-kỳ là một phủ công-bình, chẳng vì lớn mà nhỏ, hằng thường phạt phân minh, cho nên từ viên-quan cho đến ty-chức giúp việc Nhà-nước thấy đều vui lòng chẳng hề nghề phiền trách. Thuyết là công to rang sự sáng khắp nơi đó Tuy vậy mà vì đa đoan quốc sự, mông lo việc lớn, nên phủ Thống-đốc chưa dòm tới việc nhỏ cho đều, còn để vài chỗ khuyết, chưa đắp bồi đầy đủ. Các ty các sở, viên chức thấy đều đặn đặng đem lương bổng lên, đặng có số Tuần-thành, chưa đặng nhờ ơn rộng. Có ấy nên, mới đây, có một hiệu báo nài xin phủ Thống-đốc ngó lại lương bổng của lính tuần Annam mà ra ơn cho phân thấp hèn thỏa chí.

Đọc lời kêu nài của qui báo ấy, tôi tưởng cho là hữu lý, không lẽ phủ Thống-đốc bỏ qua, vì, số Tuần-thành, tuy lấy đặng cấp mà số thì thấp hèn, chớ công cán lớn lao biết mấy. Chẳng cần kể công cực khổ đêm canh, ngày gác, nạt dạ thường xuyên, lấy lương thủy-hỏa đạo-lộ là bốn đến biếm ruy, có đều nào mà khỏi lính Tuần-thành vào đó. Ấy là chồn thác chẳng từ, trái mặt phoi gan vì nước. Có lý nào công thì có công, mà thưởng thì không đặng thường, dường ấy há chẳng phiền lòng làm ru? Không, tôi chẳng tưởng phủ Thống-đốc Nam-kỳ để vậy bao giờ, chắc là mắc việc nước đa đoan, nên chưa ngó tới. Vậy tôi hiệp với lời qui báo đã kêu nài, xin nhắc phủ Thống-đốc ra ơn bù khuyết.

Thoảng lại theo thời đại này, lữ-mã môn đặng mắt, chẳng phải như xưa, lương bổng của một tên lính hạng tư 14\$00, lấy chi cho đủ. Tôi dám chắc một thân mình cũng chẳng đủ ăn có đâu chỉ độ thể nài cho đời. Thế thì làm một tên lính Tuần-thành phải sao? Thanh-liêm thì thiếu xài, hà-lạm

thì vì phép nước. Nếu chẳng vậy quan trên nghĩ lại coi, một tháng mười bốn mười lăm đồng, đắp đổi sao cho giấp tháng.

Lấy lẽ công mà luận, lý cũng nên cho lính Tuần-thành Annam ăn lương trời hơn, đặng cho vui lòng chẳng trù nguy hiểm. Nếu nhớ đến hai tên lính bị quân hung ác đã dăng giết, một người tại đảng Kinh-lập, một người tại đảng Paul Blanchy và nhắc lại hai người bạc mạng ấy, vì một tháng mười bốn mười lăm đồng bạc lương mà bỏ mình, si nghe đến chẳng châu mày tí tinh tâm động.

Ấy vậy vì lẽ công, tôi binh vực số Tuần-thành mà xin phủ Thống-đốc Nam-kỳ mở lương hải-hà xét số cho tối mà ban ơn cho lính Tuần-thành Annam, một là cho người vui lòng rạo rạo hồn phật, hai là tránh khỏi điều tư lạng sanh sự bất công.

LẬP-THĂNG.

ĐIỀN BÁO ẬU-CHÂU

(Havas)

Paris, le 21 Juin 1919.

Thơ của Thừa-tướng Clémenceau, gởi cho Phó-viên Brockdorff

Số báo qua rồi, khoản Vô-jugen điện Lyon, có nội chuyện phong thơ của ông Clémenceau, là Thừa-tướng nước Pháp, đầu Hội-hòa-bình, gởi cho đầu Phó-viên Đức-quốc, Brockdorff, thơ mà ông Dulasta, giao cho Brockdorff, một lượt với lời hòa-ước.

Thơ ấy nói rằng :
Giặc mà phá non-đạo, hại quyền tự-do của thiên-hạ, là một sự tội ác quán đĩnh, cớ-kim chưa từng thấy. Mà bởi các Chánh-phủ Đức-quốc, nơi chỉ nước Phổ-lỗ-Si, quyết ra sức tôn thần vô-trụ, qui như-thống Ấu-châu, nên lo truyền dạy dân Đức-quốc ghi-xương lực-cường, ấy là quyền lo mồi mã, chiêu binh, sắm-sanh binh-khí, và lo sắp-đặt tham-tử thăm toan xâm-lấn nước gần; mọi việc an-bãi, mọi xử-giục hóa quốc minh tuyên chiến với nước Serbie, rồi lại tránh-trút việc

giải hòa để cho binh đao, đầy động. Vậy thì Đức-quốc phải gánh chịu lấy phần can-đự về đám giặc này. Mà lẽ Đức-quốc gánh chịu phần can-đự về đám giặc này, thì phải gánh chịu phần can-đự về sự vô cớ mà xâm-lấn nước Belgique, phải gánh chịu lấy cách hung-bạo mình đã làm ác-khí mình đã dùng phi-động mình đã ngời mây bay mà xạ; phải gánh chịu lấy phần can-đự về sự bất-phá các thành không binh và sự đốn hải-đạo, xạ chìm tàu, làm cho sanh-linh thác oan khôn kể xiết. Đức-quốc bắt người làm tội mọi một cách tàn bạo, bắt đốn-bà, đốn-đồng vô số mà chớ đi, hành phạt tá giác theo cách dã-ma không chớ để. Nói tắt một lời cái tánh-hành của các Chánh-phủ Đức-quốc, thật bất sử không có gương nào sánh kịp. Nếu chẳng cho trận giặc này là tội ác làm kỳ non-đạo và non-quyền trong vô-trụ, thì lấy làm nghịch ý những tay cứu-vực non-quyền tự-do cho thiên-hạ. Hết thấy bài diễn-thuyết của các quan đầu triều của các Chánh-phủ Liên-hiệp đều buộc ý lấy phép Công-bình làm đầu khi-tính toán đặng mà xử sao cỡi Ấu-châu khỏi bị quyền-hành của phổ-lỗ-Si bắt làm nô lệ và xử cho dân bại-trận ấy phải gánh chịu lấy non-nặng về binh cách và về sự cao mấy triệu sanh linh bị thời đại mà cướp phá. Cái điều yếu hơn hết trong tự hòa là buộc Đức-quốc có thể có lực thường đời tới đâu thì phải thường đời tới đó.

Thơ quan Thừa-tướng nhấc đủ mưu thâm của Đức quốc mong phá hại công nghệ và các mỏ của Pháp, nhắc sự cướp của bá tánh đem về làm của mình và sự xạ chìm tàu buôn vượt biển. Phép Công-bình buộc phải thường đời, hòa-trả, và phép Công-bình thay một kêu nài nhắc những dân công nghệ bị phá hại kém thớt hơn Đức-quốc là nước công nghệ đã còn nguyên lại cướp giật của nước người thêm mạnh nữa. Một mình Đức-quốc phá hại, thì một mình Đức-quốc chịu lấy. Nếu Đức-quốc cùng là dân học đặng theo Phổ-lỗ-Si còn bất bình, chỉ tại một điều bắt bị Phép-Công-bình xử hòa-minh-chánh, không được mà thôi. Chư quốc Liên-hiệp đom thấy trong sự nội loạn của dân Đức-quốc chủ ý muốn hòa, nhưng bởi sự nội loạn ấy chậm trễ, đợ cho binh Đức tấn bại rồi mới đẩy lên, nên không chế phép luật đặng; nếu chẳng bằng lòng thì tái chiến.

VÔ TUYẾN ĐIỆN LYON

Radio de Lyon

Ngày 21 Jun 1919

Bàn-Phái-viên nước

Turquie tới Versailles
Thừa-tướng Tewlik với hàng Phó-viên nước Turquie tới thị Villeneuve St Ger ges bữa sớm mai thứ tư, lúc 6 giờ rưỡi.

Lúc xuống xe lửa có quan Tổng-Bình Hery với ông Blake phó Tổng-Bình Hồng-Mào và ông Casati phó Tổng-Bình I sie tiếp rước. Lễ tiếp tiếp; các quan Turquie đi lên xe hơi nhằm Jouy thẳng đăm, vì Jouy là chỗ định cho các Phó-viên Turquie tạm nghỉ lại là chỗ máy vi Phó-viên Turquie đến trước bữa hôm qua, để tạm trong lâu Montchian mà đợ. Ông Tewlik và chư Phó-viên Turquie cũng đứng tạm trong các phòng bên th lâu Montchian.

Đức-giám-quốc Huế-kỳ giả làm Belgique

Đức giám-quốc Huế-kỳ là ông Wilson đã từ thành Paris bữa chiều thứ ba mà đi Belgique. Ngài có làm bộ cáo cho là thân nước Belgique hay rằng ngài lấy làm bản hạnh mà đợg kẻ nước Belgique là nước đã liêu thác mà ngăn giữ cái của thành Van-minh đang hiểm gầy nghiệt; ngửa trong tuần tháng Acut 1914.

Đức giám-quốc Wilson lấy làm lo ngại mà bước chơn tới đảng chiến địa mà vào nước Belgique, vì chổ đất eo hẹp lại chịu trở bốn năm chinh chiến, nay mới đặng rảnh rang, lại cũng chớ có tổng phước của vua Belgique chẳng nề nhọc mình vàng, đợi phao xông tên đầu binh mà lợc trận; ngài nói rằng ngài lấy làm may mà đợg tới giữa bá tánh nước Belgique, may mà đợg gặp Đức-giám Hoàng-Mercier, đợg gặp Bourgmestre Max với Thống-Tướng Léman mới tưởng sự tích một thành kia bị thọ khốn ngày nọ cũng vững trung canng nghĩ khi của thông-tướng Léman liêu thác mà giữ.

Đức Giám-Quốc Wilson tới Belgique bữa sớm mai thứ tư lúc 6 giờ rưỡi. Có vua Belgique nghinh tiếp ngài rồi cùng ngài với các quan hộ giá đồng đi làm chiến địa.

Vua nước Montenegro tới Paris

Vua nước Montenegro tới đình tại Cap Marne ít ngày miêng Hoàng-thái-tử rớt ở địa Paris.

Tổ long thủ Đức-tặc

Paris, le 18 Juin.

Bữa thứ hai, lúc chừ Phó-viên Đức-quốc lên xe lửa đi về, bị-tính thính Pháp đợg lên to lồng ghét bỏ, làm cho quan thái-thủ tỉnh Selve và quan tổng-tấn-tuấn Pháp-quốc quố mớ cớ.

Phái-Viên nước Autriche chống cái nữa

Bàn Phái-Viên nước Autriche chống cái các điều hòa ước lại nữa.

Ngày 20 Juin 1919.

Hội nghị Hòa

Ban hội Hòa-nước đã ra, vì Đức-Giám-quốc Huế-kỳ là ông Wilson đi Bruxelles (Belgique) còn ông Lloyd-George là thừa-tướng Hoàng-mo thì đi Verdun.

Bản hội năm nước còn đang lo công vụ, nghị luận ba đều này:

1—Lập để lệ ban hành trong xứ Dantzig khi Đức-tiệp giao thành ấy cho Vạn-quốc bản minh sẽ bảo cứ một vì Tổng-tuân lý trị-chánh.

2—Xét về vụ đình chiến của binh Polonais Ukrainien và Bohémien.

3—Xét về vụ đất Kladfurth mà dân Yougo slaves với dân Autriche Allemande đang tranh giành với nhau, để tùy dân f—muôn theo bên nào thì theo.

Tờ phản-đối của Phái-Viên nước Autriche

Các khoản của bản Phái-viên nước Autriche Phản-đối hòa-trước chia ra cho các bản hội phát triển xét rồi làm biểu cho bản hội bản nước trả lời với Phái-viên Autriche.

Đức Wilson tới Bruxelles

Đức Giám-quốc Huê-kỳ tới Kinh-đô nước Belgique bữa sớm mai thứ tư. Ngài tạm ngụ trong đại Bellevue. Từ ga tới đại Bellevue, hai lãnh Belgique đứng hai bên đường tung hô đức Wilson một cách rất trọng hậu.

Vua Monténégro tới Paris

Vua nước Monténégro tạm định tại Cap Martin tới hai tuần lễ, bữa thứ tư trải sang thành Nice mà qua Paris; tới thành Paris nhậm sáng thứ năm 8 giờ.

Giá làm chiến địa

Paris, le 19 Juin 1919. Vì vắng mặt Đức Wilson với thừa tướng Lloyd-George, nên bữa nay bản hội bản nước không có nhóm.

Đức Wilson và Hoàng-hậu cùng vua Belgique với Chánh-bộ đồng đi viếng các xứ trong nước bị đập đổ như Nieuport Ypres Zébrugge do vậy.

Bày binh bố trận

Liên-hiệp các binh bố trận sẵn chờ Phái-viên Đức-quốc không chịu phê phán tờ hòa. Binh Liên-hiệp đóng đầy bên tả giang Rbio.

Quan Toàn-quyền Sarraut tới Marseille

Quan Toàn-quyền Sarraut đã tới thành Marseille.

Cuộc lễ hòa-bình

(Fête de la Paix)

Lóng trước bản-báo có nói rằng Chánh-phủ đang cử bản-hội lo sắp đặt cuộc lễ sẵn chờ ăn mừng ngày chủ quốc phê tờ hòa.

Bản hội phải đã sắp đặt cuộc-lễ mừng như vậy, song chưa chắc sẽ mở nhằm ngày lễ 14 Juillet hay là 12, 13 và 14, hay là trước. Vậy thì ngày định theo dưới đây chưa chắc; Hệ bản Pháp ăn mừng ngày nào bên này ăn mừng ngày nấy.

Thứ bảy 12 Juillet

Ban mai.—Lễ cầu chủ vong Nghĩa sĩ tử trận, tại Nhà thờ Đức-chúa-Bà

Ban chiều.—Cổ đèn với hội Huê-dâng.

Chúa nhật 13 Juillet

Ban mai.—Lễ hát tại nhà thờ Đức-chúa-Bà Điều-cầu giao với hội sportif lập

Ban chiều.—Đàng Catinat đại đeo dang, đều có đem hoa thắp tự cơ xi rô ràng hai bên phố nghĩ tiết

nghiêm bày, xe kết hoa của Annam và Khách-trú kết đoàn đồng-rủi/xe nặc-kết hoa coi đẹp hơn hết sẽ được thưởng bạc.

Ban đêm.—Giản thù-lục sóng Saigon.—Đốt pháo bông.

Thứ hai 14 Juillet

Ban mai.—Diễn binh tại đàng Norodom. Kéo binh ngang qua vòng nguyệt và tung hô trước mô nghĩa-sĩ

Ban chiều.—Đua ngựa. Đua bơi dưới sông Saigon.

Ban đêm.—Đạ yến tại dinh Toàn-quyền—kho binh tại nhà tiệc binh thù và binh bộ. Hát bóng giữa trời, phía trước nhà hát tây.

(Theo tờ thông báo cũ hội Báo-chương)

Một nền văn Annam

Vấn lại có chia ra Nam Bắc ư ?

Lời ngõ cùng các nhà văn Nam-kỳ

Lời ngõ cùng các nhà văn cũ nước Nam

Các nhà đọc báo cũng đã biết cái tôn-chỉ của bản-báo cốt để mở-mang cái tri-thức cho người Annam. Dầu rằng xứ Nam-kỳ là nơi cực-hương của bản báo, có cái tinh thần-thiết hon các nơi khác; song bản-báo cũng chẳng hề lấy cơ ấy mà bình đàng này bỏ đàng kia bao giờ.

Bản-báo thấy đã lâu nay, có nhiều nhà viết báo trong Nam hoặc ngoài Bắc nhen theo cái chủ-nghĩa «Đông-dương thống-nhất» của quan Toàn-quyền Sarraut mà xướng lên cái thuyết liên-lạc người Nam với người Bắc. Điều ấy rất phải. Bản-báo cũng xin chung sức với anh em mà mong làm cái việc đó cho thành công.

Đã muốn liên-lạc người Nam với người Bắc, thì trừ ra địa-đư và chánh-trị, mọi việc khác trong nước Nam này sẽ nên chia ra giới-hạn Nam Bắc không? —Thiết tưởng rằng không. Nếu chia ra thì nó trái với chủ-nghĩa liên-lạc, mà cái công việc liên-lạc các nhà đã xướng ra đó không bao giờ làm xong được.

Vả, nước Annam tại từ Nam chí Bắc, cũng nói một thứ tiếng, cũng viết một thứ chữ, có khác nhau chăng qua một vài phương-trạm ngàn phần đó thôi. Người Nam nói người Bắc nghe được, người Bắc viết, người Nam coi được, cũng đến nỗi như người Tàu, người khác tỉnh người nói với nhau phải dùng viết mà nói chuyện. Tiếng một thứ tiếng, chữ một thứ chữ, thì văn-chương có khác gì không? Có lẽ không khác được.

Thế mà các nhà văn-sĩ ở nơi này hay chia-xé cái bờ-cối văn-chương Nam-kỳ và Bắc-kỳ (1). Vì sao mà các nhà văn-sĩ ấy lại chia-xé như thế? Cái ý họ cũng khó đoán cho trong được.—Có người nói rằng: Văn Bắc-kỳ hay, văn Nam-kỳ dở, cho nên nói «văn Bắc-kỳ».

(1) Chủ-bút Nam-phong đã chia ba thứ văn: Văn Bắc-kỳ, văn Trung-kỳ và văn Nam-kỳ, Nam-phong số 21, page 214, ông Chủ-bút nói rằng: «Bất trong Nam-kỳ bản-báo đã nhận được ít nhiều, mà Bắc Trung-kỳ thì chưa có mấy..... Bản báo rất mong rằng các nhà văn trong Kinh-kỳ cũng một lòng nhiệt-thành như các bạn Nam-kỳ..... để có thể mở được một mục «Văn Trung-kỳ» nữa.....

nghĩa là chỉ cái văn hay; còn nói «văn Nam-kỳ», nghĩa là chỉ cái văn dở.

Có quả thiết văn Nam-kỳ là văn dở không?..... Xin hỏi các nhà văn-sĩ trong nước Nam.....

Dầu văn Nam-kỳ mà quả thiết là văn dở nữa, cũng là văn Annam, cũng là bởi tiếng và chữ Annam mà viết ra. Các nhà văn-sĩ đã tự-phụ mình gánh cái gánh văn-chương cho thời nay, thì nên làm thế nào mới phải cho: Nên hợp lại cách viết văn trong Nam với ngoài Bắc cũng theo một đàng để cho thành ra một cái văn-chương riêng của người Annam. Chớ lại nỡ nào đi chia-xé Nam-Bắc ra làm chi mà lại có ý miệt cái văn Nam-kỳ như thế?

Cái văn-chương là cái đã thuộc về lãnh thiêng-liêng, không ai có tài nào mà chia-xé nó ra được; mà còn muốn chia-xé, thì cái gì lại chẳng đàng tay mà chia-xé! Cũng là các nhà văn-sĩ ấy, bữa nay nói liên-lạc, đến mai nói liên-lạc, rồi tự mình lại đàng tay mà chia-xé cái văn-chương ra thì còn ai tin cho mình?

Mà có thiết văn Nam-kỳ là văn dở không?.....

Vấn của Bản-báo là văn Nam-kỳ đây..... Ai là cái người xi-và văn Nam-kỳ?..... Nào?..... Ở đâu?.....

Bản-báo có một lời xin hỏi các nhà văn Nam-kỳ ta có quả thiết văn Nam-kỳ là văn dở không?..... Xin các ngài thử trả lời..... Có lẽ các ngài lại chịu là dở hay sao?..... Sao mà các nhà văn-sĩ ta, cũng là anh em ta lại miệt cái văn Nam-kỳ ta như thế?

Bản-báo lại có một lời tâm-huyết xin ngõ cùng các nhà văn trong Nam ngoài Bắc: Xin các ngài hãy trải tâm lòng rộng rãi, mở con mắt cho xa, coi văn nào cũng là văn Annam cả, đừng có chia cái bờ-cối văn-chương Nam và Bắc nữa, mà cùng nhau đồng-lòng hiệp-sức đức nên một cái nền văn Annam.

Lục-Tính-Tân-Văn.

VIỆC MỚI TRONG NƯỚC

(Nouvelles du pays)

GIÁ BẠC VÀ GIÁ LỬA Giá bạc kho nhà-bước... 5 f. 75 Giá lửa, ta 68 kil. chử tới nhà máy Cholon (bao trả lại): 4145 tới 4125.

NAM-KY

(Cochinchine)

Quan huyện Vương-quan Kỳ làm việc tại tòa nhứt dinh hiệp-ly nay đổi qua số sanh y, coi việc thầu thuế thân người bản-quốc thế cho ông Vertuel về nghỉ bên Nam-quốc.

Thầy Vương-hữu-Núp nguyên là phó-tổng, tổng Định-mỹ (Soctrang) được cấp bằng làm cai-thầy tam hạng cũng trong tổng ấy thế cho thầy cai-thầy Ng.v-At từ chức.

Thật là cả gan

Giữa bích nhứt, tại nhà thơ giáy thép Saigon đũa mô dâm cả gan cỡi xe máy của chú lính sơn đá Henry, mà đong. Khó mà trị cho hết những quân vô loại như vậy.

Tổ án ở phố

Chú Ph.v.T. làm cho ông R. thừa bút rằng tên Võ-văn-Việt ăn cắp của chú hết ba cái giầy cầm đồ cầm tại tiệm Saigon lại với cái giầy thuê thân năm 1919 của chú nữa.

Ăn cắp làm gì cái thứ giầy cầm đồ vậy, hơ là chú T... mượn đem đi đàu sao chớ?

Thuộc lậu

Chú lính tuần cảnh Huynh-v-Thoai bữa no đi tuần gặp hai người gánh gánh sùm sùm đi mau như tên bần.

Chú lính nghĩ kén lại hỏi, thì hai người ấy một người đáp ông tên là Ng.v-Đầu ở Tân-sơn-nhì (G. B.) và một người đàn bà. Khi để gánh xuống chú Đậu chạy mất để lại trong gánh một cái giầy thuê thân, đồ gánh-ra coi toàn những là thuốc hút, bốn đồ thuốc ấy cân nặng có 67 kilos thấy đều giải nội vụ xuống cho chú thừa chầu định đoạt.

Cả khen chú lính Thoai.

Cũng là ăn cắp xe máy

Ông Z... khai rằng trong đêm 21 rang, mất 22 ngày quân tử của gan lớn vào nhà ông rình hết một cái xe máy hiệu Peugeot đạp chạy mất.

Y y chiêm ban

Thiết có Ng.-thị-Côn thất là đại ác, ai đi không đủ mà đòi đi đầu thì đi đại trần, có Ng.-thị-Nham/they vậy tội nghiệp cho muren đó đòi mà đi chơi rồi đi tuôn không trả lại.

Làm cho có Nhan giận giữ đi thừa bót. Thất là ác.

Cũng là xe hơi đung

Hôm 23 rồi tới 10 giờ đưa cái xe hơi số 619 của ông K... cầm bánh, lại với xe hơi số 835 cũng là chủ là M. Lê-v-Châu cầm bánh.

Chạy làm sao không biết, mà tới góc đường Taberd và Mis caval hai cái xe bắt sua nhau một cái cũng khá. May không sao đến người cả, chỉ có hư xe cả hai đàng.

Chị Ba đi đàu

Chú lính sơn đá l. thừa rình tình nhơn của y kền là Thi Ba, 23 tuổi rằm 17 rồi trốn mất.

Tại cái gì giữ làm sao, mà trốn vậy có ba?

Tình nhân bạc

Ng.v-Thiết ở đường Duranton khai cho tình nhân của y cả Lê-thị-Tro không hiểu có gì cuốn gói mà trốn y đi đàu mất lại đem theo 15.000 nữa là khác.

Bỏ khi đi.....

Mất bằng khoán

Ông Tra-v.Ho, 53 tuổi ở làng Phước-dông (Cholon) khai rằng không biết ông đem đi đàu, bỏ ở đâu mà mất hai cái bằng khoán ruộng ông mua của Trần-phước-Thiện, và một cái cũ của tên Ng.v-Điều bán cho Trần-phước-Thiện.

Xe kéo

Hết sức xe-hơi đung xe-kéo, bây giờ lời phiên xe-kéo đung xe-máy và xe-kiến. Nếu vậy thì xe-kéo cũng lừng mà.

Như mới rồi đây thì đùng quai des Jongnes thì xe-kéo 200 đồng xe-máy của Vũ-văn-Lai lời bần.

Phát tại đùng quai này, lại xe-kéo 200 đùng xe-kiến trong bần.

Đàn bánh xe-kéo đùng, chớ không phải xe-kiến.

Giết gỏi

Có Ng.-thị-Huê 20 tuổi quê quán ở Nam-vang, xuống Cholon chơi thừa biết rằng tên Long, sách đỏ cho cô rồi, rồi sách luôn, trong sách ấy có cả quần áo thay đổi.

Bộ Long đem về cho vợ bạn chớ gì.

Án ghen mồi túi

Chú Ph.v.T. làm cho ông R. thừa bút rằng tên Võ-văn-Việt ăn cắp của chú hết ba cái giầy cầm đồ cầm tại tiệm Saigon lại với cái giầy thuê thân năm 1919 của chú nữa.

Hoa-kiểu nhứt-báo nghĩ ra một tháng

Khách-trú ở Cholon muốn tìm cách mà làm cho báo «Hoa-kiểu» được bền-vững, ngày 15 tháng Mai có họp nhà báo-nghĩ, lập ra một cái nhà in gọi là «Hoa-kiểu-Son-vu-hu-han công-ty». Nay hùn vốn để đi rồi, công-ty ấy có rao trong tờ báo «Hoa-kiểu» rằng bây giờ đã thành ra cuộc buớc thì phải xin phép Nhà-nước Bai-pháp nhân

cho, và phải sắp đặt mới lại hết thấy; còn tờ báo " Hoa-kieu " sau này cũng mở rộng thêm để cho xứng mặt người đọc báo. Vì có ý, nên tôi xin phép quan Nguyễn-soái Nam-kỳ và quan Tòa-án rồi, định từ ngày 25 tháng Juin đây, tờ " Hoa-kieu " tạm nghỉ không ra nữa. Trong một tháng, sắp đặt xong rồi, lại ra như thường.

Xin các nhà báo ta thử coi coi! Bà ghé cho cái tài Khách-trừ chưa! Xin phải biết rằng ở đời này bất luận cái gì, phải đóng-dây và tấu-tối luôn luôn. Nếu một tờ báo mà cứ lờ-lừ mãi như tuồng ngủ gục, thì không bao lâu rồi cũng hết!

Mãi-xài

Đồn này tại thành phố Sóc-trang và Bãi-xàu, binh ôn dịch cũng có lắm rồi. Thành phố Bãi-xàu đang lo đóng tàu tống ôn.

Mới hôm trước đây ăn trộm vô nhà tên Xe ở tại chợ-Chi Bãi-xàu dọn quán ăn cũng đã đặc hết ráo, và lục cơm ca ra ăn hết mới chịu lui.

Rồi kể đêm 18 rang mặt 19 tháng juin ăn trộm cũng vô nhà tên Cang ở tại chợ-Chi Bãi-xàu cũng dọn quán ăn và lấy hết một cái bắp có đựng giấy cầm đồ.

Thudsamot

Ai là Quân-tử

Đêm 19 rang mặt 20 Juin hồi 7 giờ tối; người giữ hồ của thị Trần-minh-Ngươi tri hồ lên rằng mất hồ.

Thiên hạ chạy tới nơi đến lên coi cho rõ? Ai là Quân-tử; thấy dấu chữ rõ ràng thì thiệt rõ là chính Quan-tử chừa sơn sơn; thấy đó để đó. Sáng ra năm bảy người mới theo cho biết thì chừa sơn sơn kẻ con báo ra phía rừng rậm sau nhà cách chừng 500 thước ạn hết đó lòng.

Chứng mới báo Tổng thị tổng dạy tên thể bản út đem súng tới chỗ thiệt làm thể gài mìn chôn đá.

Đến chừng 1 giờ trưa chừa sơn sơn còn tiếc của đợi trở lại quyết làm cho đi đời; náo hay thum thực tác vong, súng nổ một cái đùng trúng nhằm chĩa vai; nên chừa sơn sơn làm giã không thêm thờ.

Ô hô! chết cả phải làm tội dữ hai người.

Ai đánh huyết hạp

Làng Thanh-tri có tên Thi-Quảng mới kết duyên cùng Kim-trừ; nên mới bày buôn bán sành nhai ấy là nghề của họ.

Đêm 24 juin hai vợ chồng đương mới giặc huyền lương mà không biết ai dám đánh huyết hạp phía sau nhà; vào lấy vải đang ước đang chừng 3000; ngũ riết rồi sáng mới hay.

Đấy chắc là Quân-tử rồi chớ gì.

Đi báo làng, lang cho tuần phòng tìm kiếm.

Nhưng mà; đào chi yếu yếu.

Mất tri mà giận.

Rằng mà thực cho làm ở những người có của vì lúc này trời hay mưa nên tối lắm.

T. q. H.

Trung-Kỳ

Huê

Phát phần thưởng

Chiều hôm 7 Juin ở Trường nam và nữ phát phần thưởng cho học trò. Lớp nào cũng có phát trong số mười người.

Khi ấy có quan Giám đốc học các, quan Khám-sứ đến chứng kiến và các giáo chức qui quan, quý Phu-nhân đến hội xem học trò lãnh thưởng; các vật thưởng toàn là sách vở, vải lụa, và đồ nữ trang, lại có thêm một thứ giấy khen gọi là Tableau d'honneur, (bản danh dự) để cho những cậu có tài học siêu-dã. Giấy ấy to ước chừng 40 x 60 tờ tây, hai bên vẽ rỗng phụng đẹp lắm, trong có ghi lời khen ngợi và học thức của học trò.

Tại trường nam thời khi phát phần thưởng rồi, học trò có lên chào quan Giám-đốc học-chánh và chúc ngài bình-an đặng trình. Vì ngài sắp về quê quốc vào rồi nghĩ về này.

Một cái gương

Hôm các quan đến phát phần thưởng cho các cô nữ học-sinh, trên máy cái bàn dài bày đồ la liệt, nào hàng lụa, vải bố, sách vở, nào các thức nữ trang, các vật khí dụng đồ hết. Các quan cho phép đến lựa. Có lựa trước lấy quyển Tư-vị. Có thứ hai quyển sách khác; mãi đến hết sách, lựa lần đến vải lụa; hết vải lụa đến đồ dùng, khi hết đồ dùng chỉ còn lại một cái gương. Gương này giá hơn 3000, mà chính là một phần thưởng trong của các cô học-lý như; nhưng từ mấy mươi có như một bụng không ai ưng lấy cả, đến có phần chót phải đến lãnh, mà xem có ý bất bình. Vậy ấy chính là một vật rất tốt, rất tinh xảo, sao không có nào muốn cả?

Thiệt tưởng vì nó là vật dùng để trang sức, không thích hiệp với ý tưởng các cô đang buổi chăm chỉ học hành, nên các cô không dụng, thế cũng là một sự nên mừng. Hoặc gì gương ấy là một vật để soi mình, mà các cô tự vẫn chưa xứng dùng đến, nên tránh đi đó chớ?

Cháy

Ở lối đường lên Nam-giao, gần bên cầu Bền-ngư, hôm nọ mới bị hỏa tai, cháy mất năm cái nhà tranh. Chôn ấy gần nước, khí dưỡng, chửa giới, nên mới cháy ít như thế; nhưng cũng vì có xe máy cũ-hóa tồi, người cũ-hóa lắm, không thì e cháy hết cả giấy ấy cũng đến 300 nóc nhà là ít. Vì đó cũng làm nhà ở liên tiếp nhau khít rịt, mà tháp hẹp bên thiu lắm.

Nghe dân sự phát hỏa ấy cũng vì náo nức vô-ý nên mới cháy nhà, mà cũng giặc cho con nít nhà chấy, nó bỏ đi chời để lửa cháy lan ra, nên nôi.

Chợ Đông ba làm lại

Chợ Đông ba là một chợ giữa đô thành khi mới lập thời làm bằng kiêu ta phay, trông không đẹp nay làm lại cả đình chợ và các quán xá đẹp lắm, theo kiểu nước lằng. (Terrasse en béton armé.) Các công tác ấy hiện đang làm chưa xong. Đình chợ mới xây xong tầng dưới và lối vào để đổ bê-tôn.

Trong hai ba tháng nữa sẽ xong. Trông đình chợ và quán xá đã tốt đẹp như thế, thời còn cái bên chợ cũng nên xây thành cấp và đắp nền nơi hè, hàng lại cho đầm và làm thêm một cái cầu bê-tôn để khi các hàng hóa lên bờ cho tiện thời hay lắm.

Nếu không thời náo nức thì xem lại nhờ bản hỏi làm hòa ấy chớ chuyên, ngắn trở mặt nhiều.

Ăn thưởng Kim-tiền.

Cụ Dương-linh, Thái-tử (thần) mới mới được Hoàng-thượng an-lực như trị hạng kim-tiền.

Quang-ngãi

Thường hằm

Ông Hai-Bị là người lãnh biện vụ Nguyễn-Tri con cụ Cầu-chánh, năm người mua về quốc-trái tháng số.

Quan trên tư xin thưởng cho hai ông ấy. Nay nhà nước nghị thưởng ông Hai-Bị, chánh cửu-phẩm bá-hộ con ông Nguyễn-Tri thưởng một cái máy-dây bằng bạc.

Của trọng người khinh

Chàng kia, lúc còn thơ ấu, nhờ người anh báo dưỡng khi lớn, cưới vợ cho, dạy tiền cho, để làm nhà làm cửa mà ở.

Tánh chàng phóng dăng, theo nghề cờ bạc, gập vắn đò, đánh đầu ăn đó; có một ít vốn, cho đặt nợ, giá bỗng nhập nợ, một ngày một thêm lên, còn cách cư xử hết sự cần kiệm, lâu lâu ra một tay đại-phái,

già tài sự nghiệp ước có đôi mươi vạn. Khi người anh của chàng tạ-thê, mấy cháu tới nần nỉ cũng chủ để mượn ít nhiều lo tống táng.

Anh chàng, chỉ biết của là trọng, quên cả nghĩa khí anh em, nhất định không cho mượn và nói rằng: Tiền của tao để cho vay lấy lời, chớ có tiền đâu mà cho mượn, nếu mấy cháu muốn dùng, phải cõi thủ tròn miệng ruộng nào tốt soạn kẻ đem đến đây, chủ sẽ dùm cho ít nhiều mà lo làm, kéo để lâu càng thêm tròn.

Mấy cháu nghe qua, biết chú là không phải người vị nghĩa, nên làm thinh ra vẻ, đi hỏi tiền chớ khác.

Tiền tài của anh chàng này nặng hơn tình cốt-nhục, nghĩa tác thành.

Tourane

Cháy

Ngày chúa-chực, 15 juin khi 9 giờ trời mai, ở xóm gần nhà thờ Annam bị cháy, lớn hơn gần 40 nóc nhà tranh.

Khi ấy, gió nam thổi mạnh, tàn lửa bay nhà này qua nhà khác, phất thì nóng quá, lửa tấp vô mặt, không ai giảm tới gần, chỉ lo giữ mấy nhà xa xa mà thôi.

Nhờ có quan Cảnh-sát, hết sức can đóm, tới gần, sức dân vô cứu, không đầy một giờ đồng hồ, hạ được ngọn lửa, và sức gánh nước tưới tắt lửa than, sự e phục khỏi.

Máy khoi thương mạng, chỉ cháy chết hai con heo.

Sở là nhà kia, cha mẹ đi khỏi, máy đưa con đại ở nhà, nấu nướng thế nào không biết, lửa vàng nhảm vật dân hỏa mà người Annam hay dự trữ trong bếp như là còi, rác, văn đàn... rồi cháy lây ra dữ như vậy.

Của cải và đồ đạc thiệt hại rất nhiều..

Chết trời

Đưa 13 juin, mưa kia ở làng. Thực-giáo, đi với máy mưa cũng ở trong làng, ra biển bắt nghêu.

Khi lội xuống biển mỗi người đi một nơi, bèn chồ nhiều nghêu mà tới.

Mụ này đi dựa mé cồn, chẳng may sẩy chơn sụp xuống vũng sâu, một mình lo cứu, phớt thì không biết lội bơi, uống nước no bụng.

Lên được một tiếng, thì những người cùng đi chạy lại, đã chìm mất rồi.

Kêu nhau lên tìm, mới được xác đem lên bờ.

Tiêng con khóc, lời chổng than ai nghe cũng cảm động.

Lý-trường lạng ấy trình quan cảnh sát, khám xong, cho nhả về mai táng.

Bệnh thiên-thời đang cơn truyền nhiễm

Từ mấy tháng nay, bệnh thiên-thời phát ra nhiều chỗ trong Nam-kỳ. Số người thác về chứng ấy nhiều lắm, tình giặc nơi Saigon và Chợ-lớn cũng là bộn rồi, mà tai-ách ấy háy còn chưa giảm. Vậy, cũng nên nhắc lại những phép phải giữ, hầu lánh nó, cho an-ôn trong bá-tánh.

Trước hết phải hiểu rằng bệnh ấy là bệnh truyền-nhiễm. Người Nam, người Tây cũng đồng biết song ý-kiến có chỗ khác nhau nhiều. Đứng nói chi người nam-quê dốt-nạt không biết đến phép vệ sinh; có nhiều người Annam còn nhỏ, có học-thức, mà còn cho là tại ma-quỉ gieo-truyền chứng ấy. Những người đó gọi bệnh thiên-thời là thiên-tai (bệnh của trời ráy). — truyền người này qua người kia như vậy, duy có ma-quỉ làm được mà thôi, và lấy cơ bệnh ấy hại rất gấp, mà cho ý-trợng của mình là phải.

Vì tin ý siêng-kiên đó, liệu chắc bệnh thiên-thời không có cái căn-nguyên nào khác nữa, nên không tưởng đến phương chi trừ-khử; duy có phép dùng lễ-vật cúng kiến cho người lòng giận của ma-quỉ và cầu xin kết-thần phò-bộ mà thôi. Nên mới có các đám tống, gió dị-hóm, nó làm cho lòng dạ bết lo bốt sợ mà rồi nó khiến cho bỏ phè các phương thật hiệu nghiệm để lãnh tai-ách ấy. Kỳ lại sẽ nói-những sự dị-đơn về bệnh thiên-thời. Còn bây giờ đây, ta tưởng nên tỏ sơ lược trước vài điều dạn-báo để làm, ai noi theo cũng được.

Bệnh thiên-thời, như các chứng truyền-nhiễm khác, do nơi một loài trùng-trùng độc. Trùng này ở trong phần của máy người xuống bệnh thiên-thời. Trong nước, trong đồ-ăn có khi cũng có nó. Xem trong hiện-vị-cảnh thì nó hiện ra hình như một phát, ấy là có rò-ràng trước mắt. Trùng ấy dị-động đặng sinh-hoạt đặng và gây ra bệnh thiên-thời; chớ nó phải tại lung-thần ác-quỉ đâu.

Bởi là vật trừ-khử đặng, nên có thể mà lánh khỏi bệnh thiên-thời.

Vậy phải làm làm sao?

Đề làm, tuân theo các điều này thì đủ. Một là. — Nước uống phải nấu cho sôi. Đều này để hiệu, vì hồ nước sôi thì độc-trùng phải chết. Dùng nước trà dùng pha nước lạnh thì tốt. Nước giêng, nước sông có uống phải nấu cho sôi.

Hai là. — Đứng ăn trái cây sống, mà đầu chìn cũng chẳng nên dùng nhiều. Ai này đều biết nó sanh chứng tả và thiên-thời.

Ba là. — Đồ ăn phải nấu cho thiệt chín phải cứ đồ sống sây.

Bốn là. — Phải rửa tay với savon trước khi ăn.

Năm là. — Đứng cho lao-lực lao-tâm thái-quá.

Sáu là. — Có đau bụng, đau dạ chi, đau nhẹ cũng phải trị tức thì, chẳng nên lay-lay.

Kỳ sau tôi sẽ giải cho khán-quan hiểu rõ chứng thiên-thời.

Cung-oản ngâm khúc GIẢI NGHĨA

(Tiếp theo)

Trong gang tấc mặt trời xa mấy? Phấn hằm-hiu đường ấy vì dân?

Sanh-li là vợ-chồng Ngâu, Một năm còp thấy mặt nhau một lần.

Hương chi-cùng lưm phần-sơn-phần, Luồng nam nam chừ phần-phóng không.

Khéo ra duyên bầy, chừ-tơ-tơ, Thôn-sơn-nhuôn tại so-rông cho (trời?)

Vườn-ngông-miền hoa cười với nắng, Hội-hội hoa chướng chướng ong.

Đoàn-Ngây mặt đất nông-nông, Bàng dương bên ấy, đưng trồng bên này.

Tinh rừ-rừ làm khuy-nhi-mục, Chôn-phong không như dạ mây-mưa.

Giặc chiêm-bao những đêm mưa, Giọt nước mắt rơi xuống đến rày.

Tên-tên tên-tên chướng nhè, Khúc-quần-thoa mà để lạnh-lùng.

Thù nhau ru? hời đồng-phong, Góc vườn dãi nắng dầm bóng hoa dảo.

Giải chữ khó

Sanh-li = Con sông mà li-biệt nhau. Vợ chồng Ngâu = Ngâu là sao Ngâu (Ngưu, Ngưu-lang, cũng sao Nữ (Chức-nữ, làm vợ chồng. Chàng Ngâu thì chần trác, nàng Chức-nữ thì đẹp vậy. Từ lâu cưới nhau, hai người sa mê, bỏ công ăn việc làm. Thường để giân, bèn bắt vợ chồng ở

XI-DONG MAT-XAY ĐEN

Tất làm rờ lấm

Hiệu con Rồng

HAO-VINH Công-ty
(Hàng ANNAM)
145 - Rue Lefebvre, Saigon
AGENTS EXCLUSIFS

SOCIÉTÉ DES TABACS

DE L'INDOCHINE

(Đông-dương Yên diệp Công-ty)

Tư-bản : 6.000.000 fr.

Chính sở Công-ty tại **PARIS**

Sở Cai-trị và công-xưởng tại **HANOI**

Đồn-diện trông thuốc lá tại **KIM-XUYÊN và VĂN-KHÉ**

Hiện có những thứ sau này gửi bán trong các hiệu :

XI-GÀ. NINA.

Thuốc chữa vản :

COQ (Con gà)

Thuộc vản : **FAVORITES.**

MÉTROPOLES

vản vản

Và thứ thuốc lá vản, hiệu khách, hiệu

PAGODE (Cái chùa)

GRAVURE Cách làm màu tề tiến

SUR MÉTAUX ET MARBRES

TIỆM KHÁC CON DẦU
CORDONNERIE.—CHAPELLERIE
Tonkinoise

TIỆM ĐÓNG GIÀY

Tôi mới lập thêm một Tiệm đóng giầy và bán nón theo kiểu Langsa tôi có commandé đủ các mẫu da, chũr quí vị muốn dùng xin cứ viết thư cho tôi mà lấy mẫu da và lấy (Catalogue) mà coi kiểu có giá cả hẳn hoi.

Vị nào muốn mua sẽ có giá riêng xin viết thư thương nghị.

NGUYỄN-CHI-HÒA,

7 Rue Catinat, Saigon.

Viết thư cho Hãng Annam, Hào-vinh Côngty, 146 bis Rue Lefebvre, biểu gửi contre-remboursement (cách tiền trao của lãnh nơi nhà đây thiệp) một hộp một trăm ve dấu Essence de menthe, hiệu Lo-Tien, 161 nhất trong cõi Đông dương, giá là mười lăm đồng (15 \$ 00) mà thôi. Về bán lẻ lại cho trong vòng quen lớn một ve bán (0 \$ 20) — mỗi ve lời 5su, một trăm ve lời 5 đồng bạc.

Bán một hộp lời 5 đồng bạc, mười hộp lời năm chục, một trăm hộp lời năm trăm đồng bạc !

Viết thư đi, đừng bỏ qua dịp làm tề tiến, ừng lấm. Hàng đầu lời ít sau lời nhiều, bán liền quen thói, làm giàu chẳng bao lâu !

Cho không! Hầy coi cho kỹ — Kể từ ngày nay một trăm người nào gửi thư đến mà mua dấu trước, Hãng Annam Hào-vinh Côngty sẽ vui lòng gửi cho không một kilo xabông mặt xây thiệp, biểu ngựa một súng. (Le Licorne), 161 nhất trong cõi Đông-Dương hay là một ve dấu thơm Essence pour Lothon : Eau de Cologne, Quinine, soin coupé để làm đủ một liti các thứ dầu thơm ấy) thì thích ai muốn thứ nào cũng được ! Hầy viết thư mau đi, đừng bỏ mất cơ hội làm tề tiến ừng lấm ;

Hàng Annam, Hào-vinh & Co.

146 bis Rue Lefebvre Saigon
Kính đốn.

PHẢI DÙNG THUỐC BÒ VÀ TRỊ ĐÀM

THIỆT HIỆU LÀ

ELIXIR TONIQUE ANTICLAIREUX

Của ông lương-y GUILLÉ

Từ tám mươi năm nay thuốc ELIXIR có chế đường của quan lương-y GUILLÉ lấy làm thần hiệu trong những bệnh HƯ PHẪ, đau trong TỶ VI, đau nơi TRÁI TIM, ĐAU GÁNH, ĐAU MÌNH, RẾT VỎ ĐÀ, hoặc CHÓI NƯỚC, BỆNH KIẾT, BỆNH HỒ ĐAI, BỆNH CỬA, QUẾ CHỐC NGOÀI ĐÀ và bệnh có TRÙNG LÁI TRONG BỤNG.

Ấy là một thứ THUỐC XỔ rất tên và rất hiệu nghiệm làm cho MUỘT RA TINH KHIẾT. Những bệnh géc bởi ĐÀM hay là MÁT phát ra thì uống nó hay lắm.

Bất kì thuốc trị đàm nào mà không có dấu ký tên PAUL GAGÉ thì chớ dùng.

LẠI CÓ MỘT THỨ

THUỐC HOÀN XỔ

nữa cũng rất trong thứ: Elixir Tonique Anticlaireux của quan lương-y Guillé

Chánh chủ trị thuốc này là ông: PAUL GAGÉ FILS, một hạng bác sỹ y sinh, ở phố: GABRIELLE ST GERMAIN số nhà 3, ở tại xã thành PARIS.

VÀ TRONG CÁC DƯỢC PHƯƠNG ĐỀU CÓ

KHOẢN CHẤT THỦY

(Nước suối kim thạch)

VICHY

PHÁP-QUỐC-TUYÊN

VICHY CÉLESTINS

Có bán nguyên ve | Trị bệnh đau Thận, bệnh đau Bàng-quang, bệnh Phong và nửa ve. | Thạch-lân-bệnh (kẻ) — Đau mảy chỗ lết-táo.

VICHY GRANDE-GRILLE | trị bệnh đau xương và bệnh đàm.

VICHY HOPITAL | trị bệnh thương tỉ, trường nhiệt

Hãy coi chừng để giả mạo, khi mua phải chỉ cho trùng thứ nước nào mình muốn dùng.

VICHY-ÉTAT BIỂU TẾ

SEL VICHY-ÉTAT | là muối tự nhiên trong nước suối ấy mà ra. — Có hộp và có ve.

PASTILLES VICHY-ÉTAT | mỗi khi ăn cơm rồi uống chừng 2, 3

COMPRIMÉS VICHY-ÉTAT | viên để cho mình đơn nước xit (Môi-khi-chất).

CÓ MỘT MÌNH NHÀ NÀY CÓ QUYỀN
THAY MẶT CHO NHÀ ĐỨC SỐNG VÀ LÀM XE MÁY.
TẠI THÀNH St-Étienne
Mà thôi

Mons F. MICHEL, CAFFORT Successeur 36 rue Catinat số 36

CÓ BAN SỬNG
đủ thứ và đủ kiểu. BÌ,
THUỐC, ĐẠN, XE-MÁY, ĐỒNG-HỒ
và đồ NU-TRANG. ĐỒ ĐÁ VẶT LẠI GIÁ RẺ
Lục-Châu muốn mua vật chi chi xin về thư như vậy ;
M. F. MICHEL, CAFFORT Successeur, 36 rue Catinat. — SAIGON.

Berthia & Saraga
Huyệnh công xuất bản
Saigon le 26 Juin 1919

Saigon— Imp. de l'Union
L'Administrateur Gérant : NGUYỄN-VĂN-CUOA